

hommigu olliro, hobes wäpini ja linn ja pois
 fai itte puhku navelto. itte itte noats pois
 nõus jargi waantu ja teigoni ninda. Kõrte
 fää wath, kulli, harrä ja paads hobes ööp
 faari ette, pois raras maal taga faari
 jalants päält. Toit lüüts neel i les uisoma
 liitso poale. Kõrte wismalits maax faaru,
 nägis pois pallu pagaru häräp, nes
 wõkalise ja itliise. kaup homoneus
 Pois aga ands nok jonnä ja itte.

• kaup igäseft.

Toitel pööwät kuulds pois iimne randa
 nurjs häräpät pallu haigis slawet, ka
 liguse nate ja jalguse.

II

Wana I jä wastu nurwts etohi
 häep mede manu tult wana hallmuis
 ja näps fida wäpse miis, pienuis
 make panna; miis na paads. Toine
 fida waatame läits, oll jöödel opie
 niostes länne. Miis wäts jöödras ja
 taps ära ja hana milgme. Wata mitse,
 tulli ette wana miis tal mane ja itte
 • na ful nuld häd miit om nok, et kumal
 ful roidust ands. Miis itel soas taga mie
 sp. pienu, ega kumal es wana. Ninda ku

ta jelle jona juust wällä ja - raras
 põlle maast elas ja juust mitte. Miis
 jä ilma es ja nädaj, itte fida ja juust.

III

Lumpaindift.

Itte mehe lehmäl näid lumpaine fellän.
 Miis külas wimade jäg; itte noid
 nägis ta liwep itte hargis j-f-f-f ta
 lewts, miis ta kirewgi köp aru ära.

Toine päs läits ta itte arsti manu
 lehmäl - lumpaine wastu roki otome,
 nägis aga, et jelle wastis j-ollegi
 koline jalg wäwags ärd liid.

- Toine noid jelle läits miis arst
 manu, arst näps nelm killabi õhtud
 ruutka (piutse) tuta ja jellest j-f
 lehmäl nelm riiti, feldä liwawa, na
 taal lumpaine fellän om. Miis na fegis
 ninda. - Toine päs ku ta toise talul läits,
 nägis ta, et pererajskurjal xemat
 nelm riiti, fellän oli.

- Õhõnd punktid wana usku.

1. ku narb, ända f-puuts, jis niilõdine
 tulest wawat.

2. Kõitlimiti pääle otu et tohi, jis
 jääwäe wõlgaruu.